

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **S. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2007, č. j. 5 Nc 3/2007 - 12,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností se navrhovatel (dále také „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení advokáta, neboť u stěžovatele nebyly dány předpoklady pro úplné osvobození od soudních poplatků.

Z obsahu kasační stížnosti je patrné, že stěžovatel uplatňuje důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), když namítá nedostatek důvodů rozhodnutí krajského soudu.

Stěžovatel ve své ručně a na hranici čitelnosti psané kasační stížnosti uvádí, že usnesení soudu je zcela zmatečné, nicotné, neboť za poslední tři roky obdržel dlužnou částku pouze za jeden měsíc. Dodává, že samosoudkyně, která o jeho žádosti rozhodla, neuvádí, z čeho žil a jak byl zabezpečen v období od 2. 12. 2003 až do 1. 10. 2007. Odkazuje dále bez dalšího vysvětlení na ustanovení § 35 odst. 6 a § 105 odst. 2 s. ř. s., na článek 30 Listiny základních práv a svobod a mj. na rozsudky zdejšího soudu ze dne 15. 2.

2006, sp. zn. 3 Ads 88/2005 a ze dne 29. 10. 2007, sp. zn. 4 Ads 36/2007. Stěžovatel proto žádá, aby mu byl pro celé řízení ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka a aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

II.

Nejvyšší správní soud z předmětného soudního spisu zjistil, že dne 7. 2. 2007 zaslal stěžovatel Krajskému soudu v Ostravě neozačené podání ohledně přerušené věci sp. zn. 38 Cad 15/2005. Krajský soud jej následně svým usnesením ze dne 30. 3. 2007, č. j. 5 Nc 3/2007 - 6, vyzval, aby ve lhůtě 10-ti dnů toto své podání doplnil, resp. aby přesně označil žalovaného, aby uvedl, čeho se podání týká, a co navrhuje. Toto usnesení obdržel stěžovatel dne 12. 4. 2007 (viz. č. 1. 7 soudního spisu) a reagoval dalším podáním ze dne 16. 4. 2007, v němž uvedl, že překážka řízení byla odstraněna a že žádá soud o ustanovení advokáta JUDr. Tomáše Sokola svým zástupcem.

Krajský soud rozhodl napadeným usnesením tak, že stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovil s odůvodněním, že u něj nebyly dány předpoklady pro úplné osvobození od soudních poplatků, neboť má měsíční pravidelný příjem ve výši 5456 Kč (od ledna 2006; od ledna 2007 pak 5820 Kč – viz. č. 1. 15 soudního spisu) a zejména vzhledem k tomu, že mu byla v říjnu 2007 vyplacena částka 203 997 Kč jako doplatek částečného invalidního důchodu za období od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007. Krajský soud proto uzavřel, že stěžovatel nemůže zajištěním si advokáta na vlastní náklady ohrozit svou výživu, a proto vydal napadené usnesení.

III.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud přikročil k rozhodnutí ve věci samé neprodleně po obdržení kasační stížnosti, poučení účastníků řízení o složení senátu a dalších nezbytných úkonech, nezabýval se již samostatně z důvodu nadbytečnosti návrhem na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že stěžovatel v kasační stížnosti nepřímou uplatnil důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí krajského soudu. Právě tímto směrem proto zdejší soud upřel svoji další pozornost.

Stěžovatel namítá, že za poslední tři roky obdržel dlužnou částku pouze za jeden měsíc a že krajský soud neuvedl, z čeho žil a jak byl zabezpečen v období od 2. 12. 2003 až do 1. 10. 2007. Zdejší soud v odpověď na tuto námitku konstatuje, že dle ustanovení § 35 odst. 7 „*navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce...*“. Co se týče posuzování předpokladů osvobození od soudních poplatků, vyjádřil se k této otázce zdejší soud již ve svém rozsudku ze dne 23. 2. 2006, sp. zn. 4 Ans 3/2005, v němž mj. konstatoval: „*V současné době nejsou v platném právu vyjádřena objektivní hlediska pro posuzování poměrů žadatele o osvobození od soudních poplatků, resp. jejich*

tíživosti. Osvobození od soudních poplatků je tak věcí úvahy soudu; při rozhodování o něm soud přihlíží k celkovým majetkovým poměrům žadatele, k výši soudního poplatku, k nákladům, které si pravděpodobně vyžádá dokazování, k povaze uplatněného nároku a k dalším obdobným okolnostem. Jestliže to poměry žadatele nedovolují, je soud povinen žadateli přiznat tomu odpovídající osvobození od soudních poplatků, a to buď v plném rozsahu nebo zčásti.“ Stěžovatel ve svém „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“ ze dne 30. 11. 2007 uvedl, že nemá žádné příjmy z pracovního poměru, ani z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr či z podnikání, resp. jiné samostatně výdělečné činnosti, ani žádné příjmy z hmotného a sociálního zabezpečení nebo další příjmy, pouze vlastní spolu s manželkou rodinný domek. Krajský soud ovšem ve svém usnesení připomněl, že mu je z rozhodovací činnosti známo, že Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodla dne 4. 9. 2007 pod č. 530 701 246 o tom, že stěžovateli byla od 2. 12. 2003 uvolněna výplata částečného invalidního důchodu v měsíční výši 4790 Kč, od ledna 2006 ve výši 5456 Kč a počínaje lednem 2007 ve výši 5820 Kč; současně že mu byl za dobu od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2004 vyplacen doplatek ve výši 203 997 Kč. Tuto skutečnost doložil krajský soud příslušným rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení, OSSZ Šumperk, ze dne 4. 9. 2007 (viz. č. 1. 15 soudního spisu).

Zdejší soud se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že vzhledem k nové skutečnosti (výše popsanému rozhodnutí ČSSZ) vzniklé po podání žádosti o ustanovení advokáta, tedy přiznání pravidelného měsíčního příjmu ve výši 5820 Kč a k výplatě částky 203 997 Kč, dovolují nyní majetkové poměry stěžovatele, aby si zajistil advokáta na vlastní náklady.

Ke stěžovatelově námitce, že za poslední tři roky obdržel dlužnou částku pouze za jeden měsíc, Nejvyšší správní soud uvádí, že ze shora citovaného rozhodnutí ČSSZ vyplývá, že mu byl doplatek částečného invalidního důchodu za dobu od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007 ve výši 203 997 Kč již formou zálohy vyplacen.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu

